

også indgik i grundlaget for Folketingets stillingtagen til de militære aktioner. På trods af alt dette må vi i dag med tilfredshed konstatere, at der nu foreligger et klart FN-mandat for den multinationale sikringsstyrke i Irak og dermed også – og det synes vi er meget væsentligt – et solidt grundlag for de danske styrkers bidrag til stabilisering og genopbygning af Irak.

Kl. 13.40

Ser vi fremad, ligger der en kæmpe opgave foran os. Vi har fra dansk side valgt at bidrage med danske soldater til indsatsen i Irak, vi håber selvfølgelig, at opgaven kan løses, og vi er også taknemlige for, at de har påtaget sig den opgave, uanset at vi altså i sin tid ikke støttede dansk deltagelse i krigen mod Irak, fordi den fandt sted uden et klart FN-mandat.

Vi ser frem til, at debatten om folkeretten og om, hvordan vi tilvejebringer de fornødne oplysninger som grundlag for de vigtige beslutninger, Folketinget nok desværre kommer til at træffe i årene fremover vedrørende militære aktioner, vil fortsætte, så vi får et så godt og solidt grundlag som muligt at træffe beslutningerne på og først og fremmest forhåbentlig et grundlag, som ikke strider mod folkeretten.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak for den debat, vi har haft i dag.

Når man tager i betragtning, hvor voldsom, nogle gange hidsig, den offentlige debat har været om denne sag, må man jo sige, at det egentlig har været en ganske fredelig debat her i Folketinget i dag. Det er jo helt tydeligt, at gassen er ved at gå af oppositionen.

Hr. Søren Søndergaard og hr. Villy Søvndal konstaterede, at statsministeren ser ualmindelig glad ud i dag, og det er jo også rigtigt. Også i dag ser jeg glad ud, men måske af andre grunde, end hr. Villy Søvndal og hr. Søren Søndergaard tror. Hr. Søren Søndergaard og hr. Villy Søvndal mente, at når jeg så glad ud, var det, fordi hr. Jeppe Kofod kom i vanskeligheder, men det ville ligge mig fjernt at se glad ud af den grund. Det er da rigtigt, at hr. Jeppe Kofod kom i vanskeligheder, men det var selvforskyldt, og det er klart, at når der bliver for lang afstand mellem retorik og faktisk gerning, så kommer man i de vanskeligheder, som hr. Villy Søvndal og hr. Søren Søndergaard også bragte hr. Jeppe Kofod i.

Så mente hr. Villy Søvndal og hr. Søren Søndergaard, at jeg måske så glad ud, fordi jeg kunne konstatere en totalt splittet opposition. Det er

også rigtigt, at oppositionen er totalt splittet i denne sag, det så vi jo ved, at hr. Jeppe Kofod blev stillet over for ikke mindre end tre tilbud fra forskellig side, som helt overvældede hr. Jeppe Kofod, og han sukkende måtte udbryde, at disse tre tilbud ikke gjorde livet lettere for ham, og det er jo også rigtigt. Det gjorde det ikke.

Men det er jo ikke derfor, jeg ser glad ud. Det er, fordi jeg glæder mig over, at der står et meget bredt flertal bag den vedtagelse, som denne debat vil blive afsluttet med. Regeringen er meget glad for, at der står et meget bredt flertal bag en konstatering af, at der med FN's Sikkerhedsråds resolution 1511 foreligger et klart FN-mandat for den multinationale sikringsstyrke i Irak. Det er en selvfølgelig, men det er godt, at et bredt flertal står bag.

Vi er også meget glade for, at et bredt flertal ligesom regeringen lægger afgørende vægt på, at dansk deltagelse i militære indsatser finder sted i overensstemmelse med folkeretten, sådan som det altid har været tilfældet under den tidligere regering, under denne regering, og som det også vil være i fremtiden. Det er velgørende, at et bredt flertal fastlår denne selvfølgelig, men ikke desto mindre skal man glæde sig over det, og derfor har jeg mange ting at glæde mig over i dag.

Men den egentlige grund til, at jeg har siddet og glædet mig, er, at debatten jo har afsløret ikke mindst hr. Villy Søvndal, vil jeg sige. Når jeg ser det samlede billede efter denne debat, er det et billede af en regering, som har et klart mål, en klar vision og et klart perspektiv for Irakpolitikken, og over for den står ikke mindst hr. Villy Søvndal, som står totalt afklædt efter debatten i dag, uden sammenhæng i sin politik og uden perspektiv for, hvad han egentlig vil i forbindelse med Irak.

Kl. 13.45

Lad os først spørge: Hvad er egentlig perspektivet? Jo, perspektivet er, at vi nu får sat en demokratisk udvikling i gang i Irak, at der bliver sat en proces i gang, som skal lede frem mod demokratiske valg og etablering af en irakisk regering, der udgår af et parlament valgt ved demokratiske valg, så irakerne kan overtage ansvaret for deres egen skæbne på frie og demokratiske vilkår. Det er perspektivet, det er den proces, der er sat i gang, og det er den, som FN-resolutionen understøtter. Men over for det står et SF fuldstændig uden perspektiv og uden sammenhæng i, hvad det egentlig er, man vil. Hr. Villy Søvndal formåede jo ikke at fortælle Folke-